

**ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ:  
ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ  
ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΔΑΜΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ  
ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ**



Επιμέλεια εκδόσεως: Χαράλαμπος Χ. Σπυρίδης

Πάρου 33, 153 43 Αγία Παρασκευή,

Τηλέφωνο και Τηλεομοιότυπο 210-6003066

e-mail hspyridis@music.uoa.gr

Όλα τα γραφικά του βιβλίου εφίλοτεχνήθησαν  
από την Δρ. Ελένη Χ. Σπυρίδου PhD, BSc (Hons).

Α' Έκδοση 2010

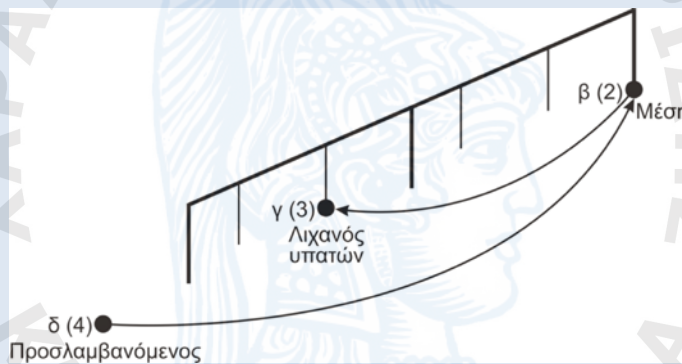
Copyright © Χαράλαμπος Χ. Σπυρίδης

I.S.B.N. 978-960-6700-48-4

Το μετά χείρας σύγγραμμα ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ: ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΔΑΜΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ, ως έργον πνευματικής ιδιοκτησίας, προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού νόμου (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του συγγραφέως καθ' οποιοδήποτε τρόπον ή μέσον αντιγραφή, φωτοανατύπωση και η εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Αί παρανήται αί και λιχανοί ληφθήσονται διά συνφωνίας ούτως. Έστω γάρ προσλαμβανόμενος (=βόμβυξ) ό δ (τετρα-**πουν**), έπιτετάσθω διά πασών έπί τώ β (δί**πουν**). Μέση άρα το β. Από του β άνείσθω διά πέντε έπί τώ γ (τρι**πουν**). Λιχανός (υπα-**τών** διάτονος) άρα τώ γ.







Αφιερούται  
ευγνωμόνως  
εις την Αμερικανίδα ελληνίστρια  
καθηγήτρια κλασικών σπουδών  
του Πανεπιστημίου Irvine της Καλιφόρνια,  
κυρία **Marianne McDonald**,  
ιδιαίτατα διότι,  
ιδίους κόποις και αναλώμασι,  
ενέκλεισε  
τὸ μέγα ἐν τῷ σμικρῷ<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> Τα άπαντα των Ελλήνων συγγραφέων από τον 8ο αι. π.Χ. μέχρι τον 16ο αι. μ.Χ (συγκεκριμένως από τον Όμηρο έως τον Γεώργιο Φραντζή στην τουρκοκρατία), ήτοι 11.000 έργα 3.000 συγγραφέων -μία βάση δεδομένων 76.000.000 ξεχωριστών τύπων ελληνικών λέξεων- εντός ενός CD με το ηλεκτρονικό πρόγραμμα TLG (Thesaurus Linguae Graecae).

Εν ολίγοις: Οι «παλαιοὶ» Ἕλληνες φιλόσοφοι, τραγικοί και ποιητές ἐδίδασκον κρυφίως «μύθῳ φιλοσοφούντες» κάποιες αποκρύφους διδασκαλίες, κεκαλυμμένες με αριστοτεχνικόν φιλοσοφικόν τρόπον. Ἡ ἀπόκρυφος γνώσις δεν ἐπετρέπετο «ἐπὶ ποινῇ θανάτου» να κοινολογηθῆ ἐκ των «μεμνημένων» εἰς τους «κοινούς» θνητούς: «οὐ τὰ πάντα τοῖς πᾶσι ρητά».

Ασχολούμενος με την εἰς βάθος ἀνάλυσιν χωρίων ἐκ της ἀρχαιοελληνικῆς γραμματείας, σχετικῶν με την Πυθαγόρειον μουσικὴν, ἐπεκεντρώθη ἐν τῇ λύσει τοῦ αἰνίγματος των μουσῶν, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν κὶ ἔθετεν ἄδουσα ἐμμελῶς κὶ ἐμμέτρως ἡ Καδμεία Σφίγξ εἰς τους περαστικούς πρὸς τις Θήβες και περὶ τοῦ ὁποῖου θρυλῶνται πλείστα ὄσα. Ἡ Καδμεία Σφίγξ εἶχεν κεφαλὴν γυναικίαν, σῶμα λέοντος, πτέρυγες γρυπὸς και ὄνυχες αετοῦ. Μολονότι τὸ ἀκριβὲς αἰνίγμα δεν τυγχάνει γνωστὸν ἐξ ἀρχαίων πηγῶν, ἀλλ' ἐκ μεταγενεστέρων κειμένων, ἔλεγεν: «Τί εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχει μίαν φωνὴν και τὸ πρῶν περπατεῖ εἰς τὰ τέσσερα, τὸ μεσημέρι εἰς τὰ δύο και τὸ βράδυ εἰς τὰ τρία;». Τὸν μη ἀπαντώντα ὀρθῶς ἡ Σφίγξ τὸν ἐπνιγεν. Ὁ Οιδίπους, θρυλεῖται ὅτι ἔλυσεν τὸ αἰνίγμα λέγων ὅτι εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἐφ' ὅσον ὡς βρέφος «μπουσουλά» εἰς τὰ τέσσερα, μετὰ ὀρθοῦται στηριζόμενος εἰς τους δύο τοῦ πόδες και ὡς γέρον περπατεῖ σκυφτός εἰς τὰ τρία, υποβασταζόμενος ὑπὸ βακτηρίας. Με τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος ἡ Σφίγξ κατεβαρῶθη, οἱ Θηβαῖοι ἐσώθησαν κὶ ἀρχισαν τὰ δεινὰ τοῦ Οιδίποδος...

Προσωπικῶς ἐπ' οὐδενὶ δύναιμι να πιστέψω ὅτι εἰς τὸ ἀνθρωποφαγικὸν αἰνίγμα τοῦ μύθου ἀποκρύπτονται οἱ τρεῖς ηλικίες τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν Οιδιπόδειον ἀπάντησιν και ὑποστηρίζω τὴν δια τοῦ μύθου αὐτοῦ διδασκαλίαν συγκεκριμένων ἀποκρύφων Πυθαγορείων μουσικῶν θεωριῶν.